

ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФФИЦІАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА

№

10.

KURJER WILEŃSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ВТОРНИКЪ, 4-го Февраля. — 1847 — Wilno. WTOREK, 4-go Lutego.

ВНУТРЕННЯЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 28-го Января.

По случаю благополучнаго разрѣшенія отъ бремени Ея Императорскаго Высочества Государыни Великой Княгини Марии Николаевны, Государь Императоръ Высочайше повелѣть соизволилъ: наложенный при Высочайшемъ Дворѣ трауръ снять впредь до повелѣнія.

Высочайшій Рескриптъ,

данный на имя Главноталъствующаго надъ Почтывылъ Департаментовъ.

Владиміръ Федоровичъ! Поручивъ вамъ, за отсутствіемъ и болѣзнію Генералъ-Адъютанта Князя Волконскаго, докладъ по дѣламъ Министерства Двора, къ разсмотрѣнію Моему взошедшимъ, Я постоянно видѣлъ въ неутомимой дѣятельности вашей новыя доказательства того отличнаго усердія, коимъ ознаменована вся долговременная, полезная служба ваша, чувствомъ долга и преданности ко Мнѣ одушевленная. Нынѣ, по выздоровленіи Министра Двора, освобождая васъ отъ сихъ многотрудныхъ занятій, во изъявленіе полной и совершенной Моей признательности, препровождаю при семъ къ вамъ украшенную брилліантами табакерку съ Моимъ портретомъ.

Пребываю къ вамъ навсегда благосклоннымъ.

Въ Санктпетербургѣ, 20-го Декабря 1846 года.

На подлинномъ собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано:

НИКОЛАЙ.

Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ, въ званіи Каммергера Князь Волконскій, назначенъ въ должность Гофмейстера Двора Его Императорскаго Величества и Вице-Президента Гофъ-Интендантской Конторы.

— Екатеринославскій Гражданскій Губернаторъ, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ Пейтлингъ, уволенъ отъ службы.

— Членъ Совѣта Министерства Внутреннихъ Дѣлъ, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ Фабръ, назначенъ Екатеринославскимъ Гражданскимъ Губернаторомъ.

— Двора Его Императорскаго Величества Лейбъ-Медикъ, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ Арендтъ, назначенъ Инспекторомъ по Медицинской части въ

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 28-go Stycznia.

Z okoliczności szczęśliwego rozwiązania ciąży Jej CESARSKIEJ WYSOKOŚCI WIELKIEJ KSIĘŻNY MARYI NIKOLAJEWNY, JEJGO CESARSKA MOŚĆ NAJWYŻEJ rozkazać raczyła: przywzdziana u Najwyższego Dworu żałobę zdjąć do dalszego rozkazu.

НАЙВЫՃՅԻ ՐԵՏԿՐԻՄ,

до Глównozарządzającego Departamentem Pocztowymъ.

Влѣдзимиѣрзу сыну Теодора! Поручивъ вамъ, зъ powodu nieobecności i choroby Jenerał-Adjutanta Xięcia Wołkońskiego, przedstawianie w sprawach Ministerstwa Dworu, do uwagi Mojej przychodzących, ciągle widziałem w niezmordowanej czynności waszej nowe dowody tej znakomitej gorliwości, jaką odznaczona jest cała, długoletnia, pożyteczna służba wasza, uczuciem obowiązku i przywiązania ku Mnie przejęta. Teraz, po powrocie do zdrowia Ministra Dworu, uwalniając was od tak licznych zatrudnień, w dowód zupełnej Mojej wdzięczności, przesyłam вамъ przy niniejszymъ табакіерѣ, ozdobioną brylantami, z Moimъ portretemъ.

Pozostaję ku вамъ на zawsze przychylnymъ.

W St. Petersburgu, 20-go Grudnia 1846 roku.

Na oryginalne własną JEJGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką podpisano:

НИКОЛАЙ.

Rzeczywisty Radzca Stanu, Szambelan Xięże Wołkoński, mianowany Mistrzemъ Dworu JEJGO CESARSKIEJ MOŚCI i Vice-Prezydentemъ Bióra Intendencji Dworu.

— Ekaterynosławski Cywilny Gubernator, Rzeczywisty Radzca Stanu Peutling, uwolniony ze służby.

— Członek Rady Ministerjumъ Spraw Wewnętrznych, Rzeczywisty Radzca Stanu Fabr, mianowany Ekaterynosławskimъ Cywilnymъ Gubernatoremъ.

— Dworu JEJGO CESARSKIEJ MOŚCI Lejb-Medyk, Rzeczywisty Radzca Stanu Arendt, mianowany został Inspektoremъ, pod względemъ lekarskimъ, w zakładachъ Cesarsko-

учрежденіяхъ Императрицы Маріи, съ оставленіемъ въ прежнихъ званіяхъ и съ сохраненіемъ получаемаго ими содержанія.

Въ Субботу, 11-го Января, происходило въ Императорской Академіи Шаукъ торжественное годовичное засѣданіе, подъ предѣлательствомъ Президента ея, Министра Народнаго Просвѣщенія Графа Сергія Семеновича Уварова, и Вице-Президента Кн. Михаила Александровича Дедюкова-Корсакова. Г. Академикъ П. А. Плетневъ прочиталъ обзоръ трудовъ Отдѣленія Русскаго Языка и Словесности, а Г. Непремѣнный Секретарь П. Н. Фуссъ.—отчетъ о переменахъ, происшедшихъ въ Академіи въ продолженіе истекшаго года, и о занятіяхъ Академикомъ двухъ другихъ Отдѣленій. Академикъ В. Я. Струве прочиталъ разсужденіе о наименованіи новой планеты, открытой Г. Леверрье.— Въ заключеніе объявлено было, что Академія избрала въ свои Почетные Члены: Президента Совѣта Министровъ Короля Обѣихъ Сицилій, Маркиза *де Пьетра-Камелла*, и въ Члены Корреспонденты, на отрывшіяся вакансии: Члена Парижской Академіи Наукъ, *Мильн-Эдварда*, Профессора Императорской Медико-Хирургической Академіи *Пирогова*; Профессора Гиссенскаго Университета *Вишофа*, Управляющаго Главнымъ Архивомъ въ Москвѣ, Князя Михаила *Андреевича* Оболенскаго, Профессоровъ Кенигсбергскаго Университета Доктора *Шуберта*, и Берлицкаго, Доктора *Лакмана*.

ИЗВѢСТІЯ СЪ КАВКАЗА.

Начальникъ Владикавказскаго Военнаго Округа донесъ, что 16-го Ноября, партія Чеченцевъ, до 500 человекъ, послѣ тщетныхъ ожиданій въ лѣсу у Нестеровскаго Укрѣпленія выгона жителямскаго скота, около полудня начала переправляться обратно чрезъ рѣку Ассу, выше укрѣпленія. Сигнальные выстрѣлы оповѣстили Сунженскую Линію о появленіи непріятеля, и немедленно конные резервы бросились изъ всѣхъ трехъ станицъ: Сунженской, Михайловской и Троицкой, на Ассу, а за ними резервы Донскихъ полковъ и шесть ротъ пѣхоты съ двумя орудіями.

Первымъ прискакалъ къ рѣкѣ резервъ Сунженской Станицы, подъ командою Хорунжаго *Предимирова*, съ тѣмъ, чтобы перерѣзать отступленіе непріятеля, который тянулся по опушкѣ Карабулакскаго лѣса на противоположномъ берегу; казаки эти тотчасъ же переправились чрезъ рѣку, и скрытно пробѣжавъ лѣсистую балкою, бросились на Чеченцевъ, и завязали съ ними рукопашный бой; непріятель сначала, пользуясь превосходствомъ силъ, упорно защищался, но замѣтивъ приближеніе остальныхъ казаковъ, бѣжалъ и едва успѣлъ скрыться въ глубинѣ лѣса.

Эта удачная схватка продолжалась не болѣе четверти часа; дѣло рѣшили одни казаки Сунженской Станицы, предводимые офицерами, изъ которыхъ особенно отличились: Сунженскаго Полка Поручикъ *Томашевскій* и прикомандированный къ этому полку Прапорщикъ *Гескетъ*, оба ранены шашками, и Хорунжий *Предимировъ*.

Чеченцы оставили на мѣстѣ три изрубле ныя тѣла и едва могли увести съ собою болѣе десятка человекъ тяжело раненыхъ шашками.— Хотя послѣдствіи этого дѣла, ограничиваются незначительнымъ урономъ непріятельскимъ, но это произошло отъ того, что Чеченцы, пользуясь близостью лѣса для бѣгства, не показали ни какой стойкости,—и тѣмъ не менѣе веинмѣрно быстрое появленіе казаковъ на Ассу, доказываетъ постоянную бдительность войскъ нашихъ на Сунжѣ и неуспѣхъ ихъ начальника Подполковника *Слѣцова*, а также смѣлость казаковъ вновь поселеннаго полка.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

А В С Т Р І Я.

Вѣна, 29 Января.

Съ нѣкотораго времени, въ нѣмецкихъ журналахъ много пишутъ о состояніи здоровья князя-кампелера, а въ одномъ изъ нихъ: *Nürnberg. r. Korrespondent*, помѣщено извѣстіе, полученное изъ Франкфурта на Майнѣ, отъ 17 с. м., что въ этомъ году, по поводу разстроенаго здоровья князя, одинъ изъ значительныхъ австрійскихъ дипломатовъ получить другое на-

вѣхъ Маріи, зъ позостаніемъ при давнѣйшихъ обязанностяхъ и зъ zachowaniem pobieranей przezeń платы.

Дня 11-го Стycznia, odbyło się w CESARSKIEJ Akademii Nauk uroczyste doroczne posiedzenie, pod przewodnictwem jej Prezesa, Ministra Oświecenia Narodowego, Hrabiego Sergijusza Uwarowa, i Vice-Prezesa, Xięcia Michała Dondukowa Korsakowa. P. Akademik P. A. Pletniew odczytał przegląd prac Oddziału Języka Rosyjskiego i Literatury, a P. Sekretarz stały P. N. Fuss, sprawozdanie o zmianach, zasłanych w Akademii w ciągu roku zeszłego i o zajęciach Akademików dwóch drugich Oddziałów. Akademik W. J. Struwe odczytał rozprawę o nazwaniu nowej planety, odkrytej przez Leverrier. W końcu zawiadomiono, że Akademia obrała na Członka honorowego: Prezesa Rady Ministrów Króla Obojęd Sycylii, Markiza *de Pietra-Catella*, a na Członków korrespondentów, na wakujące miejsca: Członka Paryżkiej Akademii Nauk, *Milne-Edwarda*, Profesora CESARSKIEJ Medyko-Chirurgicznej Akademii *Pirogowa*; Profesora Uniwersytetu Gissenkiego *Bischoffa*, Zarządzającego Główném Archiwum w Moskwie, Xięcia *Michała* *Obolenkięgo*, Professorów: Uniwersytetu Królewieckiego, Doktora *Schuberta*, i Berlińskiego, Doktora *Lachmana*.

WIADOMOŚCI Z KAUKAZU.

Naczelnik okręgu wojennego Władykaukazkiego doniósł, że 16-go Listopada, partya Czechenców, w liczbie 500 ludzi, czekając naprózno w lesie pod warownią Nesterowską wygonu na paszę była, do mieszkańców należącego, zaczęła się przeprawiać około południa napowrót przez rzekę Assę, powyżej warowni. Wystrzały sygnałowe zawiadomiły linią Sunżeńską o zjawieniu się nieprzyjaciela, i bezzwłocznie rezerwy konne z wszystkich trzech stanic: Sunżeńskiej, Michajłowskiej i Troickiej, rzuciły się ku Assie, a za nimi rezerwy półków Dońskich i sześć rot piechoty z dwoma działami.

Najpierw dopadła rzeki rezerwa stаницы Sunżeńskiej, pod dowództwem Chorążego *Predimirowa*, w zamiarze przecięcia odwrotu nieprzyjacielowi, który ciągnął krajem lasu Karabulakskiego, na przeciwnym brzegu. Kozacy ci przeprawili się natychmiast przez rzekę, i przebiegłszy skrycie lesistym wąwozem, rzucili się na Czechenców i rozpoczęli z nimi bój ręczny. Z początku nieprzyjaciel, korzystając z przewagi sił swoich, bronił się uparczywie, ale ujrawszy zbliżających się pozostałych kozaków, pierzchnął i zaledwie zdążył skryć się w głębi lasu.

Pomyślna ta utarczka trwała nie więcej nad kwadrans; bój rozstrzygnęli jedni Kozacy stаницы Sunżeńskiej, dowodzeni przez oficerów, z których szczególnie odznaczili się: Porucznik półku Sunżeńskiego *Tomaszewski*, i przykomenderowany do tegoż półku Chorąży *Hesket*, obaj ranni szablami, oraz Chorąży *Predimirow*.

Czecheny pozostawili na placu trzy porąbane ciała i zaledwie zdołali uwieźć przeszło dziesięciu ludzi, ciężko poranionych szablami. Chociaż wypadek tej rozprawy ogranicza się mało znaczącą stratą nieprzyjaciela, ale to jedynie stąd pochodzi, że Czecheny, korzystając z bliskości lasu dla ucieczki, nie okazali żadnej wytrwałości; niemniej wszakże nadzwyczaj szybkie zjawienie się kozaków nad Assą, okazuje ciągłą czujność naszych wojsk na Sunży oraz niezמודowanego ich naczelnika, Podpółkownika *Slęcowa*, równie jak i śmiałość Kozaków z półku nowo tam osiedlonego.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

А В С Т Р І Я.

Wiedeń, 29 stycznia.

Od niezakiego czasu, peryodyczne pisma Niemieckie, zajmują się ciągle stanem zdrowia Xięcia Metternicha, jedno nawet z nich „*Korrespondent Norymbergski*“ umieścił pod dniem 17-m b. m. wiadomość, nadesłaną sobie z Frankfurtu nad Menem, że w ciągu b. r. z powodu chwiejącego się stanu zdrowia Xięcia Kanclerza, zajdzie zmiana w powołaniu jednego ze znakomitych dyplomatów

значеніе. Не трудно отгадать поводи этих слуховъ, которые способствуютъ баржевымъ спекуляціямъ, и наполняютъ столбцы журналовъ; но мы знаемъ изъ достовернаго источника, что знаменитый государственннй мужъ этотъ, который столь долгое время, благотвительнымъ вліаніемъ своимъ, дѣйствуетъ на судьбы свѣта, находится въ вождельномъ здравіи и съ обычною, неутомимою дѣятельностію, съ 9 часовъ утра до полуночи занимается государственными дѣлами.

Офенъ, 19 Января.

Вчера, въ 3 часа, погребено тѣло эрцгерцога палатина въ фамильной гробницѣ эрцгерцоговъ. При этомъ обрядѣ присутствовали дворъ, военное и гражданское начальство, и множество жителей. Духовное завѣщаніе покойнаго, согласно послѣдней его волѣ, будетъ вскрыто эрцгерцогомъ Іоанномъ, Штейермаркскимъ губернаторомъ.

Краковъ, 26 Января.

Здѣсь обнародованы слѣдующія постановленія:

I. Со дня присоединенія Краковской области къ Австрійскому таможенному округу, именно, съ 29 Января 1847 г., дозволяется временно, впродолженіе до дальнѣйшаго распорядженія, безпошлинный привозъ изъ за границы, чрезъ новую таможенную черту со стороны Пруссіи и Царства Польскаго, хлѣба, какъ то: пшеницы, ржи, ячменя и овса.

II. Для сравненія Краковской области, въ отношеніи денежнаго курса, съ Галиціею и другими Австрійскими владѣніями, поименованныя въ таблицѣ монеты, ассигнаціи и наконецъ билеты Австрійскаго національнаго присилегированнаго банка, имѣють отнынѣ войти въ обращеніе въ Краковской области, и будутъ принимаемы во всѣхъ казначействахъ и присутственныхъ мѣстахъ.

III. Назначенный § 10 постановленія отъ 18 с. м., касательно присоединенія Краковской Области къ Австрійскому Таможенному Округу, срокъ для объявленія товаровъ, продолжается по 14 Февраля; а время въ продолженіе котораго должна быть произведена поправка по силѣ § 5 и 12 §§, по 28 Февраля сего года. Присоединеніе же къ таможенному округу, согласно прежнему распорядженію, послѣдуетъ 29 сего Января.

ФРАНЦІЯ

Парижъ, 26 Января.

На вчерашнемъ засѣданіи палаты перовъ, предложенъ принятый уже палатою депутатовъ проектъ закона относительно привоза иностраннаго хлѣба, по силѣ коего хлѣбъ сей можетъ быть привозимъ во Францію съ очистиеніемъ его самою незначительною пошлиною по 31 Июля, а доставляющія оный суда, освобождены отъ всякихъ, существовавшихъ доннынѣ платежей.

— Палата депутатовъ разсматривала бюджетъ по морскому ведомству; за симъ утвердила сумму на содержаніе въ 1848 г. министерства финансовъ; составляющую 646,696,882 фр.

— На происходившемъ у Г. Ганьерона собраніи депутатовъ лѣваго центра, Г. Тьеръ говорилъ много объ испанскихъ бракосочетаніяхъ, и между прочимъ присовокупилъ, что хотя онъ того мнѣнія, что не соблюденъ въ этомъ случаѣ относительно Англіи должнаго вниманія, однако онъ нехочетъ никому называть своего мнѣнія. Въ палатѣ онъ потому только произнесетъ рѣчь по этому предмету, что сего требуетъ личное его достоинство. Касательно же его отношеній къ Гг. Биллю и Дюфору увѣрилъ, что объ этомъ не имѣетъ никакихъ свѣдѣній.

— За нѣсколько предъ симъ дней отправлены повелѣнія нѣсколькимъ полкамъ, чтобы они заняли немедленно почты, угрожаемыя смутеніями, вспыхнувшими по поводу дороговизны хлѣба. Часть войска отправилась также въ Руанъ.

— У Англійскаго посланника, лорда Норманби, былъ въ минувшую Пятницу большой балъ, на которомъ, кромѣ маршала Сульта, не было никого изъ министровъ. Въ числѣ гостей замѣтили графа Моле и г-на Тьера. Такъ какъ маршалъ Сульта одинъ изъ министровъ находился на семь балъ, то это послало поводъ къ различнымъ толкамъ на счетъ отношеній его, какъ перваго министра, къ товарищамъ.

Austrjackich. Nie trudno odgadnąć powody tych pogłosek; słuŹą one bowiem spekulacyom giełdowym i podsycają czezość dzienników. Możemy jednakъ zapewnić zъ najlepszego źródła, że ten wielki mążъ stanu, który takъ długo wywiera wpływъ czynny i zbawienny na losy swiata, używa najlepszego zdrowia, i ze zwykłą sobie niezmordowaną czynnością, od godziny 9 éj rano do północy zajmuje się sprawami państwa.

Buda, 19 stycznia.

Wczoraj, o godzinie 3-éj, pochowane zostały zwłoki Arcy-Xięcia Palatyna, w grobachъ rodzinnychъ Arcy-Xięząt. Na tymъ smutnymъ obrzędzie, znajdował się dwór, władze cywilne i wojskowe, tudzież liczne zgromadzenie mieszkańców. Testamentъ dostojnego zmarłego, według jego ostatniejъ woli, otworzony będzie przezъ Arcy-Xięcia Jana, Gubernatora Styryi.

Kraków, 26 stycznia.

Ogłoszono tu następujące obwieszczenia:

I. Od dnia wcielienia kraju Krakowskiego wъ obrębъ celny Austrjacki, mianowicie od 29-go stycznia 1847, poczynając, dozwołonymъ zostaje tymczasowo, ażъ do dalszej decyzji, przywózъ zboŹa zъ zagranicy, przezъ nową linią celną, zъ Prussami i Królestwemъ Polskiemъ graniczącą, bezъ opłaty cła, jako-to: pszenicy, żyta, jęczmienia i owsa.

II. Ażeby krajъ Krakowski, pod względemъ obiegu pieniędzy, postawić na równi zъ Galicyą i innemi Austrjackimi dziedzicznymi krajami, zamieszczone wъ osobnymъ wykazie gatunki pieniędzy metalowychъ, następnie wyszczególnionychъ wъ tymże papierówъ pieniężnychъ, — i наконецъ, papierówъ uprzywilejowanego Austrjackiego Banku narodowego, mają odtądъ na territoriumъ Krakowskiemъ stanowić prawomocny środekъ zamiany, i jako takie, we wszystkichъ publicznychъ kassachъ i urzędachъ być przyjmowane.

III. Oznaczone wъ § 10-m obwieszczenia zъ d. 18-go b. m., dotyczące się wcielienia territoriumъ Krakowskiego wъ obrębъ celny Austrjacki, terminъ deklarowania towarówъ, przedłuŹa się do dnia 14-go lutego; а czasъ wъ którymъ zupełnie urzędowe sprawdzenie tychъ же wedle §§ 5 i 12 nastąpić ma, do dnia 28-go lutego r. b. Wcielienie zaś wъ obrębъ celny, jakъ jużъ rozporządzono, zъ dniemъ 29-m b. m. stycznia następuje.

FRANCYA.

ParyŹ, 26 stycznia.

Na wczorajszymъ posiedzeniu Izby Parówъ, Minister rolnictwa i handlu przedłożyłъ przyjęty jużъ jednomyślnie przezъ Izbę Deputowanychъ projektъ do prawa względemъ dowozu zboŹa, mocąъ którego, wszelkie zboŹe zagraniczne wprowadzane być może do Francyi za najniższą opłatą до d. 31 lipca b. r., а przywoŹące je okręty, uwolnione są od wszelkichъ dotychczasowychъ opłatъ.

— Izba Deputowanychъ zajmowała się wczoraj budżetemъ marynarki; następnie zaś uchwaliła na rokъ 1848 budżetъ wydatkówъ dla ministerstwa skarbu, wъ ilośćъ 646,696,882 fr.

— Na odbytémъ u P. Ganneron zgromadzeniu Deputowanychъ środka, P. Thiers mówiłъ długo o hiszpańskichъ małżeństwachъ i wynurzyłъ się wъ ten sposóbъ, że lubo jestъ tego zdania, iżъ nie zachowano względemъ Anglii przyzwyczajonychъ względówъ, nie chce jednakъ nikomu swojego zdania narzucać. Wъ Izbie zaś dla tego tylko wъ tymъ przedmiocie głosъ zabierze, iżъ jego osobista godność tego wymaga. Co się tyczy jego poróŹnienia zъ PP. Billault i Dufaure, P. Thiers zapewniałъ, że o тѣмъ wcale nic nie wie.

— Przedъ kilku dniami wysłane zostały rozkazy do kilku półkówъ, aby się udały na punkta najwięcej zagrożone przezъ rozrochy spowodowane przezъ droŹyznęъ zboŹa. Wojsko miało się także udać do Rouen.

— Posełъ angielski, Lordъ Normanby, dawałъ wъ tychъ dniachъ wielki балъ, na którymъ znajdował się tylko jeden zъ Ministrówъ, to jest, Marszałekъ Soult. Pomiedzy obecnymi uważano Hr. Molé i P. Thiers. Ze Marszałekъ samъ jeden tylko zъ całego grona gabinetu na tymъ znajdował się balu, dało to powódъ do rozmaitychъ wnioskówъ o stosunkachъ Prezesa rady zъ jego kolegami.

— Лондонскій корреспондентъ сообщаетъ, что Французскій посланникъ въ Лондонъ, первый разъ со времени возвращенія его, имѣлъ, третьяго дня, продолжительное совѣщаніе съ лордомъ Пальмерстономъ, и что былъ послѣ того весьма доволенъ.

— Въ *La Presse* утверждаютъ, что существуетъ новое доказательство постоянства лорда Пальмерстона въ его предначертаніяхъ. Онъ неоставилъ еще своихъ видовъ 1840 года относительно Египта, но только нѣсколько измѣнилъ ихъ; ибо нынѣ хочетъ купить Египетъ! Въ Александріи и Константинополѣ онъ предпринялъ нѣкоторые мѣры, чтобы Англія, послѣ кончины Вице-Короля, съ нѣкоторыми условіями получила сію страну.

— Въ письмѣ, полученномъ изъ Константинополя отъ 6-го Января, сообщаютъ слѣдующее: Недоразумѣніе, происшедшее между Франціею и Оттоманскою партою, по поводу Тунисскаго Бея, возрасло до высокой степени. На протестацію Порты, французскій посланникъ отвѣчалъ нотою, имѣвшею цѣлю сохранить *status quo*. Диванъ подалъ новую протестацію французскому посланнику, для опроверженія всѣхъ приведенныхъ посланникомъ объясненій. За симъ, въ Султанскомъ дворцѣ, происходилъ большой министерскій совѣтъ по сему предмету. Султанъ лично участвовалъ въ сихъ совѣщаніяхъ, и дипломатическій корпусъ съ жаромъ производилъ оныя.

— Съ острова Отаити получены извѣстія по 6 Августа. На всемъ островѣ господствуетъ совершенное спокойствіе, и туземцы не осмѣливались препятствовать постройкѣ укрѣпленія на равнинѣ Понавин.

— Король назначилъ г-на Фортъ-Руэна своимъ посланникомъ и повѣреннымъ въ дѣлахъ въ Китаѣ. Г-нъ Фортъ-Руэнъ будетъ жить въ Кантонѣ.

27 Января.

Въ прошлую Субботу дано было во дворцѣ великолѣпное пируество, по случаю дня рожденія герцогини Орлеанской.

— На вчерашнемъ засѣданіи палаты депутатовъ, президентъ прочелъ проектъ адреса на тронную рѣчь, который есть повтореніе этой рѣчи. Пренія объ адресѣ начнутся 1 Февраля.

— Въ *Journal des Débats* пишутъ, что отвѣтъ г-на Гизо, на ноту лорда Пальмерстона отъ 8 с. м. вчера отправленъ въ Лондонъ, и чрезъ три или четыре дня будетъ представленъ въ палату депутатовъ, еще прежде преній объ адресѣ.

— Изъ Алжиріи пишутъ отъ 2 с. м., что снова были двѣ стычки съ Арабами: первая произошла тогда, когда Французы напали на лагерь начальника племени Мулей, который тревожилъ союзныя племена, а другая стычка происходила съ однимъ изъ племенъ оазиса Сагары, которое Бу-Маза возстевилъ противъ Французовъ. Въ первой битвѣ Французы отбили нѣсколько штукъ оружія, нѣсколько лошадей и одно знамя, и убили 20 чел., а въ другой совершенно усмирили взбунтовавшееся племя, которое потеряло 30 чел. убитыми и 100 ранеными.

— Правительство наше, по настоятельному требованію вашингтонскаго кабинета, разослало циркуляръ къ французскимъ консуламъ и агентамъ въ мексиканскихъ портахъ, чтобы они уведомили своихъ соотечественниковъ, что Французское правительство не разрѣшаетъ имъ принимать корсерскіе патенты, выдаваемые Мексиканскимъ правительствомъ, и что, въ случаѣ принятія таковыхъ, сами будутъ виноваты, если лишены будутъ французскихъ правъ гражданства и подвергнуты отвѣтственности, какъ морскіе разбойники.

28 Января.

На вчерашнемъ засѣданіи палаты перовъ, герцогъ Криллоу произнесъ похвальное слово въ честь умершаго, герцога Монморанси; послѣ чего начались пренія по проекту закона о ввозѣ хлѣба изъ-за границы, который послѣ непродолжительныхъ преній, палата приняла единодушно.

— До сихъ поръ, въ палатѣ депутатовъ, никто не объявилъ о томъ что будетъ говорить противъ адреса, а одинъ изъ ораторовъ, именно г-нъ Демуссо, записался защищать адресъ. Друзья г-на Тьера, которые намѣревались говорить противъ адреса, вычеркнули свои имена. Бюджетная коммисія уже укомплектована и состоитъ изъ 18 членовъ, изъ коихъ только 3 принадлежатъ къ оппозиціи.

— Министръ внутреннихъ дѣлъ постановилъ учредить консульство на мысѣ Доброй Надежды. Консулъ

— Корреспондентъ Лондыński donosi, że Posel francuzki w Londynie, piérwszy raz od swego tam powrótu, miał onegdaj długą konferencyą z Lordem Palmerston, i że był z nię bardzo zadowolony.

— *La Presse* twierdzi, że ma nowy dowód, jak Lord Palmerston wytrwałym jest w swoich planach. Jeszcze albowiem nie zaniechał od roku 1840 swych widoków co do Egiptu, ale je tylko odmienił— gdyż teraz chce Egipt kupić! W Alexandryi i w Konstantynopolu poczynić już miał potajemne kroki, aby Anglia po śmierci Wice-Króla pod pewnemi warunkami ów kraj otrzymała.

— W korrespondencyi nadesłanej z Konstantynopola pod d. 6 stycznia przez Marsylię czytamy: Nieporozumienie zaszło między Francją i Portą Otomańską, z powodu Beja Tunetańskiego doszło do wysokiego stopnia. Na protestacyę Porty, Posel francuzki odpowiedział notą, która miała na celu utrzymanie *status quo*. Dywan podał nową protestacyę Posłowi Francyi, dla zbicia wszelkich przez Posła przytoczonych argumentów. Następnie odbyła się w tymże przedmiocie wielka rada ministeryalna w pałacu Sułtańskim. Sam Sułtan przewodniczył naradom, a Ciało Dyplomatyczne żywo się niemi zajęło.

— Z Otahiti mamy wiadomości, dochodzące do 6-go sierpnia. Na téj wyspie panuje najzupełniejsza spokojność, a mieszkańcy nie osmielili się przeszkadzać wznoszeniu warowni, przedzielającej dolinę Ponawiją.

— Król, mianował P. Forth-Rouen swoim Posłem i sprawującym interessa w Chinach. P. Fort-Rouen mieszkać będzie w Kantonie.

Dnia 27 stycznia.

W zeszłą Sobotę dawana była w zamku świetna zabawa, z powodu rocznicy urodzin Xiężny Orleanu.

— Na wczorajszymъ posiedzeniu Izby Deputowanych, Prezes odczytał projekt do adresu na mowę tronową, który jest prostém prawie powtórzeniem samejże mowy. Rozprawy nad pomienionym adresemъ rozpoczą się 1 lutego.

— *Journal des Débats* donosi, że odpowiedź P. Guizot na ostatnią notę Lorda Palmerstona z d. 8 b. m., wczoraj do Londynu odesłaną została; zatém za trzy lub cztery dni będzie mogła być złożoną Izbie Deputowanych, przed rozprawami nad adresemъ.

— Donoszą z Algieru pod 20-ym b. m., że znowu stoczono dwie petyczki z Arabami: piérwszą z nich było natarcie na obóz naczelnika plemienia Muley, który niepokoił plemiona Francuzom przychylnie; druga zaś utarczka odbyła się z jedném z plemion oazy Sabary, które Bu-Muza przeciw Francuzom podbarzył. W piérwszej walce zdobyli Francuzi kilka sztuk broni, kilka koni i jedną chorągiew, tudzież położyli trupem 20 ludzi. Druga zaś posłużyła im do zupełnego usmierzenia wzburzonego plemienia, które straciło 30 ludzi w zabitych i miało około 100 rannych.

— Rząd nasz, na wyraźne żądanie gabinetu Washingtonskiego, wydał okólnik do Konsulów i agentów Francyi, w portach Meksykańskich, aby ci zawiadomili swoich rodaków, że rząd francuzki nie upoważnia ich do przyjmowania listów korsarskich, od gabinetu Meksykańskiego wydawanych, i że w razie przyjęcia tychże, sami sobie przypiszą winę, jeżeli, jako pozbawieni praw obywateli francuzkich i jako rozbojnicy morsey traktowani będą.

Dnia 28 stycznia.

Na wczorajszymъ posiedzeniu Izby Parów, naprzód Xiążę Crillon odczytał mowę pochwalną na cześć zmarłego Xięcia Montmorency, następnie zaś rozpoczęły się narady nad projektem do prawa o przywozie zboża z zagranicy, który, po krótkich rozprawach, Izba jednomyślnie przyjęła.

— Dotychczas w Izbie Deputowanych żaden z mówców nie zapisał się przeciw adressowi, a jeden tylko P. Desmousseaux za adresemъ. Przyjaciele P. Thiers, którzy mieli zamiar mówić przeciw adressowi, wykreślili swe imiona. Kommissya budżetowa już jest uzupełniona; składa się z 18-tu członków, a z tych trzech tylko należą do oppozycyi.

— Minister spraw zagranicznych postanowił utworzyć konsulát francuzki na przykładu Dobréj-Nadziei. Kon-

будетъ жить въ Капъ, столицѣ англійскихъ владѣній въ этой части Африки, и будетъ получать жалованья по 20,000 фр. въ годъ. Министръ потребуетъ вскорѣ отъ палаты кредита на сей предметъ.

— Академія Исторіи назначила на дняхъ, по жребію, чиновниковъ по своему отдѣленію на 1847 годъ, и избрала г-на Мартинеса де ла Роза своимъ президентомъ.

— Недавно объявлена была подписка въ пользу Ирландцевъ; теперь изъ обнаруженныхъ свѣдѣній оказывается, что сборъ произведенъ идетъ успешно, и что уже 11,000 фр. отправлены въ Дублинъ.

— Парижскій городской совѣтъ назначилъ 260,000 фр. на покушку для бѣдныхъ хлѣба во второй половинѣ Января. Владѣльцамъ домовъ предоставлено выдавать билеты.

— Слышно, что національная гвардія будетъ восстановлена въ тѣхъ городахъ, гдѣ она была распущена.

— Французскій банкъ снова получилъ изъ Лондона транспортъ серебряныхъ слитковъ. На монетныхъ дворахъ чеканятъ пяти-франковыя монеты.

— Известный драматическій писатель г-нъ Скрибъ, опасно боленъ.

29 Января.

Въ *Moniteur* напечатано сегодня королевское постановление, по силѣ коего, принятый палатами, законъ относительно привоза иностраннаго хлѣба, приведенъ будетъ въ исполненіе, и другое, по которому сарацинское пшепо и гречиха, при вывозѣ изъ Франціи, будутъ очищаемы по 31-е Июля самою высокою пошлиною, опредѣленною тарифомъ 15 Апрѣля 1832 года.

— Въ *La Presse* пишутъ, что Королева Викторія недовольна лордомъ Пальмерстономъ, коего письма попались въ руки Португальскій Королевы; изъ писемъ сихъ видно, что лордъ принималъ непосредственное дѣятельное участіе въ португальскомъ возстаніи, надѣясь, что если бы возстаніе удалось и Донна Марія была низведена съ престола, то это произвело бы реакцію въ Испаніи, и Королева Изабелла также пала бы. Копіи сихъ писемъ сообщены Бельгійскому Королю.

— Уже три недѣли какъ здѣсь находится Саидскій генералъ-Викарій и делегатъ маронитскаго патріарха, Азаръ, намеревающійся поднести правительству прошеніе, подписанное 229 маронитскими шеками, коимъ Марониты ходатайствуютъ насчетъ протекціи Франціи. Въ газ. *Constitutionnel* сообщаютъ, что Г. Гизо до послѣдняго времени не принималъ его въ аудіенціи.

— Въ газ. *Se natre* обнаружено письмо Абд-эль-Кадера, писанное имъ къ одному изъ французскихъ генераловъ, въ коемъ онъ объявляетъ, что самъ маршалъ Бюжо, враждебными противъ него чувствами, заставилъ его умертвить французскихъ пѣвниковъ; ибо маршалъ принялъ прежде французскихъ пѣвниковъ въ Текедемпъ съ пренебреженіемъ, а потомъ одного изъ его начальниковъ, который долженъ былъ условиться съ нимъ на счетъ обмена пѣвниковъ, велѣлъ посадить въ заключеніе. Такимъ образомъ пѣвники сдѣлались жертвою негодованія, возбужденнаго самимъ маршаломъ. Въ заключеніе проситъ принять его посланника, съ изъявленіемъ желанія возстановить мирныя отношенія. Посланникъ сей отправленъ обратно подъ конвоемъ.

— Въ прошлую ночь умеръ г-нъ Жоберъ, перъ Франціи членъ института, тестъ депутата г-на Дюфора.

— Герцогъ Сабранъ, перъ Франціи, за нѣсколько предъ симъ дней скончался въ Марсели.

— Одна дама, недавно скончавшаяся во Франціи, оставила духовное завѣщаніе, коимъ назначаетъ ежегодно 120,000 фр. для поддержанія признанныхъ и достойныхъ поощренія талантовъ какъ то, литераторовъ и всякаго рода другихъ артистовъ.

А Ф Р І Я

Лондонъ, 22 Января.

Третьяго дня, Королева приняла въ Букингемскомъ дворцѣ оберъ-гофмаршала лорда *Forbes* и оберъ-каммергера графа Спенсера, кои имѣли честь поднести Ея Величеству адресъ верхней палаты на тронную рѣчь. Послѣ милостиваго отбѣта на оный, Королева съ своимъ супругомъ отправилась въ Виндзоръ.

судъ мѣшкать будетъ въ Кап, столицѣ посѣдлости англійскихъ въ тѣхъ частяхъ Африки, и pobierać плату 20 000 fr. rocznie. Minister zażąda niebawem od Izby na ten cel kredytu.

— Akademia Historii wybrała w tych dniach swoich urzędników na rok 1847, a P. Martinez de la Rosa, Poseł hiszpański, obrany został jej Prezesem.

— Niedawno ogłoszono zbieranie składek dla Irlandczyków; z ogłoszonych dwóch list dowiadujemy się, że tenader korzystnie wypadły, bo już przestano 11,000 fr. do Dublinu.

— Rada municypalna Paryzka uchwaliła 260,000 fr. na rozdawanie ubogim chleba, w drugiej połowie stycznia. Właściciele domów rozdawać będą bilety.

— Słychać, że gwardya narodowa przywróconą będzie w miastach, gdzie była już oddawna rozwiązana.

— Bank francuzki otrzymał znowu znaczny transport sztab srebrnych, nadesłanych mu z Londynu. Mennice są czynne, biją bowiem ciągle talary pięcio-frankowe.

— P. Scribe, znakomity pisarz dramatyczny, złożony jest chorobą śmiertelną.

Dnia 29 stycznia.

Moniteur zawiera dziś królewskie postanowienie, mocą którego, prawo przez Izby przyjęte względem dowozu zagranicznego zboża, ma natychmiast wejść w wykonanie, i drugie, według którego kukurydza i gryka w ziarnach i mące, przy wywozie z Francji, opłacać mają aż do dnia 31 lipca najwyższe cło ustanowione w tariffie z dnia 15 kwietnia 1832 roku.

— *La Presse* mówi o niezadowoleniu Królowej Wiktorii z Lorda Palmerstona. Listy bowiem tego Ministra, miały wpaść w ręce Królowej Portugalickiej, z których się wykrywa, że Lord miał bezpośredni żywy udział w powstaniu portugalskiem, spodziewając się, że gdyby powstanie odniosło zwycięstwo i Donna Marya została usuniętą z tronu, wywołałoby to reakcją w Hiszpanii i Królowa Izabella upadłaby także. Kopie tych listów miały być przesłane Królowi Belgijskiemu.

— Od trzech tygodni znajduje się tu Ojciec Azar, Jeneralny Wikaryusz z Saïdy i delegowany od Patryarchy Maronitów, który ma podać do rządu petycję, podpisaną przez 329 Szeików Maronickich, w której ci, w imieniu swych ziomeków upraszają Francją o opiekę. Według dz. *Constitutionnel* P. Guizot uznał stosownem nie udzielić mu dotąd posłuchania.

— Dziennik *Semaine* ogłasza list, pisany jakoby przez Abd-el Kadera do jednego francuzkiego Jenerała, w którym Emir oświadcza, że sam Marszałek Bugeaud, przez swe nieprzyjacielskie względem niego uczucia, jest winny wymordowania jeńców francuzkich; albowiem dawniej, uwolnienie jeńców francuzkich w Tekedempt przyjął z lekceważeniem, a później jednego z naczelników arabskich, który miał się z nim porozumieć względem wymiany jeńców, kazał do więzienia wrzucić. Tym sposobem, jeńcy stali się ciarą oburzenia Arabów, które Marszałek Bugeaud obudził. W końcu Emir prosi o dobrze przyjęcie jego posłannika; z życzeniem przywrócenia spokojnych stosunków. Ten posłannik odesłany został napowrót pod eskortą.

— Zeszłej nocy zakończył życie P. Jaubert, Par Francji, członek Instytutu i teść P. Dufaure, Deputowanego.

— Xiążę Sabran, Par Francji, umarł przed kilku dniami w Marsylii.

— Pewna przed niedawnym czasem zmarła we Francji dania, zostawiła testament, w którym przeznaczła 120 000 franków na roczne wspieranie pozbawnych, a godnych wsparcia talentów, już to literatów, już wszelkich innych artystów.

А Ф Р І Я.

Лондонъ, 22 stycznia.

Onegdaj, w pałacu Buckingham, dawała Królowa posłuchanie Wielkiemu Marszałkowi dworu Lordowi Forbesowi, i Wielkiemu Szambelanowi, Hr. Spencer, którzy złożyli jej adres odpowiedzi Izby Wyższej na mowę tronową. Monarchini udzieliła im łaskawą odpowiedź, a następnie wróciła z małżonkiem swoim do Windsoru.

— На вчерашнемъ засѣданіи нижняго парламента, Лордъ Джонъ Россель предложилъ общанный имъ прежде проектъ: относительно совершеннаго уничтоженія пошлинъ на иностранный зерновой хлѣбъ по 1-е Сентября с. г., а также относительно постановленія до того же времени существующаго закона на счетъ мореходства, касающагося привоза хлѣба. Оба проекта приняты были единогласно, и составленный на основаніи оныхъ билль, прочитанъ былъ въ первый разъ. Оппозиція не оказывала никакого сопротивленія; одинъ только лордъ Бентинкъ старался сначала воспротивиться перемѣнѣ закона о мореходствѣ, при чемъ, сильно возставая противъ спекулянтовъ по торговлѣ хлѣбомъ, увлеченъ былъ до того, что, изъяснился между прочимъ такъ: „если бы я былъ первымъ министромъ, тотчасъ приказалъ бы всѣхъ ихъ повѣсть за ноги.“ — На этомъ же засѣданіи, лордъ Пальмерстонъ упомянулъ объ увѣдомленіи, полученномъ изъ Вашингтона, что каждый иностранецъ, найденный въ службѣ на военномъ мексиканскомъ кораблѣ, будетъ признаваемъ пиратомъ; въ слѣдствіе сего онъ посредствомъ англійскаго посланника въ Вашингтонѣ велѣлъ объявить американскому правительству, что надѣется, что такая угроза не будетъ приведена въ исполненіе по крайней мѣрѣ относительно англійскихъ подданныхъ.

— Въ верхнемъ парламентѣ лордъ Fortescue прочелъ отвѣтъ Королевы, послѣдовавшій на поднесенный Е. В. вчера адрессъ палаты. Отвѣтъ сей, по обыкновенію очень краткій, слѣдующаго содержанія: „Милорды! благодарю васъ за изъясненіе вами преданности къ моему престолу и лично ко мнѣ. Будте увѣрены, что усерднѣйшее мое желаніе состоитъ въ томъ, чтобы всегда содѣйствовать вашимъ стараніямъ, стремящимся къ обезпеченію благообстоянія моего народа.“

— Дирекція англійскаго банка положила вчера возвысить дисконто до 4 проц. На биржѣ раздѣляли мнѣніе, что не смотря на неблагоприятствующее время, заемъ для Ирландіи сдѣлался неизбежнымъ. Здѣшніе капиталы необходимы для желѣзныхъ дорогъ, а при этомъ огромныя суммы выходятъ за границу за зерновой хлѣбъ. Полагаютъ, что выдача правительствомъ казенныхъ облигацій, съ успѣхомъ удовлетворитъ настоящимъ нуждамъ.

— Изъ Глазгова отъ 17-го числа с. м. сообщаютъ: въ городѣ нашемъ былъ большой пожаръ. Нѣсколько магазиновъ и домовъ сдѣлались добычею пламени. Убытки простираются слишкомъ на 100,000 ф. ст.

23 Декабря.

На вчерашнемъ засѣданіи нижняго парламента, по прочтеніи отвѣта Королевы на адрессъ, оба билля — о зерновомъ хлѣбѣ и мореходствѣ, послѣ весьма непродолжительныхъ преній, прочитаны были въ второй и третій разъ, и, какъ окончательно приняты, отосланы въ верхній парламентъ. За симъ канцлеръ счетной палаты предложилъ проектъ билля о дозволеніи употреблять сахаръ въ винокурняхъ, который также принятъ былъ единогласно.

— На сегодняшнемъ засѣданіи верхней палаты, прочитаны были въ первый разъ, принятые нижнимъ парламентомъ, билли: о зерновомъ хлѣбѣ и мореходствѣ; причемъ лордъ Станлей объявилъ, что онъ сильно сожалеетъ о томъ, что употребленіе сахара на винокурняхъ дозволено парламентомъ. Изъ сего заключаютъ, что оппозиція въ этомъ отношеніи будетъ оказывать сопротивленіе министрамъ.

— Сегодня бы о въ министерствѣ иностранныхъ дѣлъ засѣданіе кабинета, на коемъ присутствовали всѣ министры.

— Въ Ямайской газетѣ извѣщаютъ о смерти одного негра изъ Спеннитоуна, по имени Джона Кроуфорда Рикетса. Этому негру было сто сорокъ два года отъ роду, и за двѣ недѣли до своей смерти онъ былъ совершенно здоровъ и владелъ всеми своими способностями.

Италія.

Римъ, 14 Января.

Вчера изумленный Римъ былъ свидѣтелемъ событія, небывалаго здѣсь въ продолженіе слишкомъ четырехъ столѣтій. Папа лично произнесъ проповѣдь съ амвона. Слухи, что это когда либо случится, носились, правда, давно, но никто не смѣлъ имъ вѣ-

— На вѣчернемъ посѣденіи Избы Нижней, Lord John Russel wniósł zapowiedziany przez siebie projekt: względem zupełnego zniesienia celt od zagrarnicznego zboża aż do 1 września b. r., ora względem zawieszenia do tegoż czasu istniejących praw o żegludze, tyających się przywozu tegoż zboża. Oba projekta przyjęte zostały jednomyślnie i ułożony na ich zasadach bill, odczytany został po raz pierwszy. Oppozycya nie stawiała żadnego oporu; sam tylko Lord Bentinck usiłował z razu przeciwieć się zmianie praw o żegludze, przyczemъ powstając gwałtownie przeciwko spekulantom w handlu zbożowym, zapędził się tak dalece, iż z powszechnym rozweseleniem Izby, wyraził się między innymi: „że gdyby był pierwszym Ministremъ kazalby ich natychmiastъ wszystkich powiesić za nogi.“ — Na témże posiedzeniu, Lord Palmerston wspomniął o zawiadomieniu otrzymaném od Stanów-Zjednoczonych, że każdy cudzoziemiec, znalezione w służbie na wojennym okręcie amerykańskimъ, uważany będzie jako pirat; na co przez Ministra angielskiego w Washingtonie kazal oświadczyć rządowi amerykańskiemu, iż spodziewa się, że przynajmniej co do poddanych angieliskich, podobne zagrożenie nie wejdzie w wykonanie.

— W Izbie Parów, Lord Fortescue odczytał odpowiedź Królowej, na podany Jęj wczorajъ adress Izby. Odpowiedź ta, jak zwykle, bardzo krótka, brzmi jakъ następuje: „Milorowie! Dziękuję wam za oświadczenie wierności waszej dla mojego tronu i mojej osoby. Bądźcie przekonani najmocniej, iż najszczerzszymъ jest mojemъ żądaniem, wspierać zawsze usiłowania wasze, w celu pomnożenia szczęścia i pomyślności ludu mojego.“

— Dyrekcya banku angielskiego postanowiła wczorajъ podwyższyć disconto do 4 проц. Na giełdzie panowało zdanie, że pomimo nieprzyjaznych okoliczności, pożyczka dla Irlandyi stała się konieczną. Tutejsze kapitały potrzebne są na koleje żelazne, a ogromne summy wychodzą za zbroże za granicę. Mniemają, że wydanie przez rządъ obligacyi skarbowychъ łatwiej potrzebie zaradzić potrafi.

— Z Glasgowa piszą pod d. 17 b. m.: Miasto nasze było widownią gwałtownego pożaru. Wiele magazynówъ i domówъ stało się pastwą płomieni. Szkody obliczają przeszło na 100,000 f. szt.

Dnia 23 stycznia.

Na wczorajszymъ posiedzeniu Izby Niższej, po odczytaniu odpowiedzi Królowej na adress, oba билля: zbożowy i żeglugi, po krótkichъ bardzo rozprawachъ, odczytane zostały poraz drugi i trzeci, i jako ostatecznie przyjęte, odesłane do Izby Lordów. Następnie Kanclerzъ Izby Skarbowej, wniósł projektъ do билу o dozwolenie użycia cukru w gorzelniachъ, który też jednomyślnie przyjęto.

— Na dzisiejszymъ posiedzeniu Izby Lordów, odczytano poraz pierwszy, przyjęte przez Izbę Niższą билля: zbożowy i żeglugi; przyczemъ Lord Stanley oświadczył, iż ubolewano, że używanie cukru w gorzelniachъ przez tę Izbę dozwolone zostało. Wnoszą z tego, iż oppozycya w tymъ względzie zamierza stawić opórъ Ministromъ.

— Dzisiaj odbywała się w ministerstwie spraw zagranicznychъ długa rada gabinetowa, na której wszyscy Ministrowie obecni byli.

— W gazecie Jamajskiej donoszą o śmierci jednego Murayna, z Speushtown, imieniemъ John Crowford Richets, który miałъ 142 lata wieku, i na dwa tygodnie przedъ śmiercią czuł się zupełnie zdrowymъ na ciele i przytomnymъ na umyśle.

Wzobny.

Rzym, 14 stycznia.

Dnia wczorajszego zdomiony Rzymъ byłъ świadkiemъ zdarzenia, jakiego od czterechъ jużъ przeszło wiekówъ nie widziano przykładowo. Samъ Papieżъ miałъ kazanie z amvona. Więści, że to kiedyśъ nastąpi, krążyły jużъ wprawdzie od dawna, lecz niktъ nie śmiałъ dawać imъ wiary. Głoszono

рять. Впоследствии поговаривали, что Его Святѣйшество, во избѣжаніе излишняго стеченія народа, произнесетъ рѣчь только къ духовенству. Способъ, какимъ онъ вчера привелъ въ исполненіе свое намѣреніе, столько же гонимъ сколько и неожиданный. Въ этомъ день, по случаю октавы Богоявленія, совершается, обыкновенно, торжественная литургия, въ обширной церкви *S. Andrea della valle*, при чемъ знаменитый Римскій проповѣдникъ, отецъ Вентура, намѣревался произнести поучительное слово; это обстоятельство привело въ церковь несметное число разногаго званаго народа, жаждавшаго услышать рѣчь любимаго проповѣдника. Но кто въ состояніи описать общее удивленіе, когда вмѣсто отца Вентуры, (который одинъ только зналъ объ этомъ прежде), появился на амвонѣ самъ Папа. Въ краткой и преисполненной евангелической простоты своей проповѣди, Его Святѣйшество объявлялъ сперва, что уже давно чувствовалъ онъ необходимость изъяснить чувства радости и благодарности своей, за оказываемые ему знаки преданности и любви, и преимущественно хотѣлъ поблагодарить свой народъ, за принесенное ему въ Новый Годъ поздравленіе, причемъ, — какъ изъяснилъ, — особенно растрогало его то, что весь собравшійся народъ, на апостоліческое его благословленіе, единогласно отвѣчалъ: „Аминь.“ Основывая на этомъ дальнѣйшее продолженіе своего слова, Его Святѣйшество убѣждалъ въ немъ слушателей въ истинномъ Богопочитаніи, дабы Святѣйшее Имя Бога не было употребляемо напрасно, и не вышними только знаками, но также сердцемъ и дѣлами каждаго, всегда и повсюду было величаемо. За симъ говорилъ о важности и значеніи поста, посредствомъ коего церковь старается помогать духу въ побѣжденіи плотской порочности и похотливости, и въ освобожденіи отъ рабства оныхъ. При семъ приглашалъ всѣхъ присутствовавшихъ, чтобы они слова его повторили каждый въ своемъ семейномъ кругу. Краткая, но преисполненная силы и душевнаго умиленія молитва заключила а проповѣдь. Произведенное на слушателей впечатлѣніе, не возможно описать. Преимущественно обратило вниманіе на себя это истинно апостоліческое слово, чуждое всѣхъ украшеній, и однако, силою чувствованія и истины, глубоко убѣждающее и паляющее сердце. И потому во всемъ Римѣ составилось то общее мнѣніе, что Пій IX, своими дѣлами невѣрующихъ признавать къ вѣрѣ, а словомъ вѣрующихъ заставляетъ жить въ простотѣ евангелической.

— Сегодня обнародованъ здѣсь декретъ о beatификаціи и канонизаціи свѣтлой дѣвицы, родившейся въ Квито (что въ южной Америкѣ), *Маріи-Анны а-Езуде-Парадеса*, скончавшейся въ 1645 году, на 27 году отъ роду, о коей канонизаціонный процессъ производился уже съ 1776 года въ конгрегации обрядовъ (*dei Riti*). Вчера Его Святѣйшество, на торжественномъ собраніи въ Квиринальскомъ дворцѣ, объявилъ передъ кардиналами: Микара и Альтіери, что онъ признаетъ дѣйствительность творимыхъ ею чудесъ, послѣ чего упомянутый выше декретъ единодушно былъ подписанъ.

Испанія.

Мадридъ, 15 Января.

Вчера начались въ сенатѣ пренія по проекту адреса. Президентъ министровъ, Г. Истурисъ пригласилъ комиссію объявить прямо, не скрывается ли въ проектѣ адреса враждебное намѣреніе, и можетъ ли правительство полагаться на содѣйствіе сената. Г. Бургасъ далъ отъ имени комиссіи двусмысленный отвѣтъ; но Г. Лузоріада, другъ Олозаги и б. министръ юстиціи во время кратковременнаго его правленія, сказалъ, что въ проектѣ выражено справедливое порицаніе министерства, и что потому именно онъ и балотируетъ въ пользу проекта. Президентъ министровъ увѣрилъ, правда, что политическія отношенія къ иностраннымъ державамъ не подверглись ни какой перемѣнѣ, относительно же апостоліческой столицы получилъ даже извѣстіе, что 4 Декабря, на бывшей въ Римѣ конгрегации, назначено отпрavitить въ Мадридъ легата. Не смотря на то, оппозиціонные члены одинъ послѣ другаго съ большимъ жаромъ нападали на кабинетъ; а генераль Нарвазъ объявилъ, что министры своими дѣйствіями доказали, что имъ недостаетъ силы и способностей для сохраненія блага престола и націи.

познѣе, же Оцеие св., для уникненія збытечнаго наѣлѣку луду, премоуи тьло до самыхъ дуевоуныхъ; атолі спосоу, въ акі веороуи своуи заміар выконат, бул роувно гениалну ак несподзівану длу вшысткыхъ. В даіу тым, акю в окутау швіау Трзехъ Кролі, одбува сіу звыкле дорочеине солеане набоуенства в оуszerнумъ коуеіеле *S. Andrea della valle*. Та разоу најстаувноішу канондзівіа Рзымскі, Оцеіе *Ventura*, міат в нум моуіе кананіе, а нелчезону тлум, лудуи вшысткыхъ становъ, зебрауу длу слуханія улубіонегу моуер, до наѣлоку напелуіат коуеіоу. Лечеу ктоу опісуе задзівеніе повшычне, гуу в міеісу Оцеа *Ventury*, (ктуры сам тьло первеу о теу мведіат), укзал сіу на амбоніе сам Папеу. В кроукіеу швіу і полнеу еванелічнеу простоту премоуіе, Оцеіе св. ошвіадеуыл напздоу, іу оддавна чуат жуу в серцу своіеу потребуу вынурзенія учнеу радосіу і вдууечеуноуоу сіоуеу, же окузыване му доувоу вверносіу і прувуіуванія народу; а звылашеуа чеіау подзівечеуак лудуу своіеу, за злоуоне му в дзівіе Ноуегу Року зуученія; прувечеу, — ак сіу выразіт — то го міановіеуе вшырузыло, іу чеу луд згроуадзону, на Апостоліске блугоустваніеу своіеу једноулоуіеу одповедіау: „Амен“. Біорак зуау похоп до далшеуоу еіагу швіу мову, Оцеіе св. упомінау слухачу ку правдуіеу чеіу Богу, іузу Найшвіеуше Іміе Јегу, не було брауе надаремніе, і не тьло в устачу і зевнуерзнуыхъ ознакахъ, лечеу теу в серцу і чзунахъ кандеуоу, завшые і вшыздеуе увелбіоне було. Настеуіне моуіт о значеніу важносіу поста, пречеу ктуры Коуеіоу усітуе допомоуак дуевоуу до одніенія зуучечіуа над креувоусіау і поуудлівоусіаніау еіауа, і до ошвоуоуоуенія сіу з јегу нелвоуі. Прувечеуеу веузуал вшысткыхъ оуеуныхъ, абу те слова јегу поувторзуіау кандуу в швіеу меле. Кроуіка, лечеу полна дуеуа і горачоусіу моулітува, за кончуіау кананіе. Врауеніе нечуіоне пречеу не на слухачаеу не да сіу опісау в словахъ. Надев зуыстко зуурачауа увагу, мезка, сілна, правдуіеуе Апостоліска зуумова, волна од вшысткыхъ красомоуеуныхъ оуздоу, а једнак, — без взуулеуу навуеу на ошобу моуеуы — саму моуеуу учуенія і правдуу, глеуоуоуоу пречеукуывауауа роузу і поуруывауауа за серце. Зуау теу в чеулым дзівіе Рзыміе, то оулоуіе утворзуіоу сіу зуданіе, же Піус IX, ак поуеуоуваніеу своіеу не доувіаркуу наврача до ввару, так прувуіуауеу слова своіеуоу, вверзачуыхъ до простоту еванелічнеу јоувадуіу.

— Дзівіе оулоушоуу ту зуостау декретъ беатифікаціу і канонізаціу швіекуіеу дзівечуу з Квіто (в Америкеу Поуоуоуноуеу), *Маруу Анну а Јесу де Паредес*, зунардеу в г. 1645, в 27 роуу зуычія, ктуреу канонізаціуіу јоууеу зуу од роуу 1776 одбувал сіу в Конгрегациу Обрзедовъ (*dei Riti*). Веуороуј доуіеуоу Папеу, на урочеуіеуеу згроуадзеніу в паѣау Куврунальскіу, ошвіадеуыл пречеу канонізаціау: *Micara* і *Altieri*, іу узнаеу правдуіеуоуеу прувуіувануыхъ јеу еуодоу, почеуеу веуспоміуануу выуеуј декретъ једноуысліноуеу учвалону зуостау.

Израііа.

Мадридъ, 15 стюзня.

Веуороуј роузпочеуы сіу в Сеначеу роузправу о пројектеу до адрессу. Презес Міністровъ, П. Истуріу, веузуал Комміссуу абу ошвіадеуыл абу оууероуоуіу, чеу в пројектеу до адрессу уктууу јест заміар непрузууоууу взуулеууеу Міністровъ, луб чеу рзуау моуеу лічеу на вшыруеуеу зу стоуруу Сенату. П. Бургоу дау в іміеніу Комміссуу дву зуначнуу одповедз, алу П. Лузуруага, зауфану прувуіуаеу Олозагу і Міністер справедлівоусіу в часіе кроукіеуоу јегу зарзату, вынурзул своіеу пречеукоуваніе, же в пројектеу вуречеуона јест слузнуа нагана міністерства, і же длу теуу влашнеу за пројектеуу глосуеу. Презес Міністровъ утрзуууывал впрувадуеу, же стоуоукуи політеузнеу з зуаураніау не доузнауу речеузуіеуеу зуаудуеу зуміану, а ео до Стоулеуу Апостоліскуіеу, теуу отрузвал влашнеу владоуоуоу, же в д. 1 гурудуіа, на конгрегациу в Рзыміе учвалону вшыруаніеу легата до Мадруту. Мімо то, чеулонкуеуеу оппозуеууу вшыруеуывал једен по другуу з роузу гвалтовнеуеуіеу зузаруату пречеууеу габінетуу, а Јенерал Нарваз ошвіадеуыл, іу Мініструеу кандууу чзуеуномъ своіуу доуведлі, іу ім зуыува і сілау і зулоуноусіахъ до чууванія над доуоуеу трону і народу.

— Умирные члены конгресса собрались вчера вечером, чтобы посоветоваться между собою насчет выбора президента. Министр внутренних дел объявил, что это избраніе совершенно безразлично для кабинета, лишь бы оно не пало на кого нибудь из членов прогрессивской партіи. Никто из присутствовавших не воздался въ пользу министровъ, и одно уже это молчаніе убѣждаетъ въ томъ, что они не могутъ полагаться на содѣйствіе конгресса.

— По повелѣнію правительства, Олзага отвезенъ изъ Пампелуны къ французской границѣ, гдѣ выпущенъ будетъ на свободу.

— 10-го числа вспыхнулъ въ Пампелунѣ мятежъ, но былъ скорѣ подавленъ. Правительство послало туда подкрѣпленій.

— Вчера правительство получило извѣстіе, что Карлистскіе генералы Элио и Сариагеги, сопровождаемые многими другими Карлистскими офицерами, вторглись 14-го числа, въ Наварру, чрезъ Сагаррамурди.

— Правительство приказало внезапно перемѣнить губернатора и гарнизонъ крѣпости Сантони, принадлежащей Гибралтаромъ северной Испаніи. Гарнизонъ Бильбао былъ усиленъ; въ Бургосѣ будетъ также сосредоточенъ отрядъ. Генералъ-капитанъ Галиціи соединилъ большую часть войскъ своего округа въ Санъ-Яго. Въ здѣшнихъ газетахъ увѣряютъ, что нѣсколько сотъ Наваррцевъ, прѣжнихъ приверженцевъ Дона Карлоса, собрались въ Иракскомъ Монастырѣ близъ Эстелли, и рѣшились снова взяться за оружіе.

ПОРТУГАЛІЯ.

(Изъ англ. газ.)

Пароходъ „Мадридъ“ привезъ извѣстія изъ Лиссабона по 11-е Января, и изъ Оporto по 13-е. Салданья оставилъ Коимбру, въ которую онъ вступилъ 5-го Января, и 8-го продолжалъ свое движеніе къ Опорту. Въ этомъ городѣ и его окрестностяхъ сосредоточивались почти все войска обѣихъ сторонъ, и въ слѣдующія двѣ недѣли ожидали рѣшительнаго удара. Во многихъ Лиссабонскихъ обществахъ вѣрили извѣстіямъ о союзѣ, заключенномъ между Опортскою юнтою и Мигелистами. Салда-Вандейра сложилъ съ себя, по этой причинѣ главное начальство, и нѣкоторые другіе предводители отправились въ Англію. Дасъ-Антасъ, оставившій Коимбру, за двое сутокъ до вступленія туда Салданьи, прибылъ въ Оporto 3-го числа; остальные его войска, между которыми находится не болѣе тысячи человекъ регулярнаго войска, пришли туда 7-го. Въ Опортѣ стоятъ теперь подъ ружьемъ 12 или 13,000 человекъ. Мигелисты подходили въ большомъ числѣ, чтобы принять участіе въ защитѣ города противъ Салданьи. Городъ Вiana объявилъ себя въ пользу Королевы. Въ Лиссабонѣ суровость полиціи увеличивается съ каждымъ днемъ; до семисотъ человекъ сидятъ въ тюрьмахъ и въ числѣ ихъ многія богатые и знатныя дамы.

— Въ одномъ письмѣ изъ Мадрида, отъ 10-го Января, сообщаютъ: „Увѣряютъ, пишутъ въ *El Espanol*, хотя мы не знаемъ на какомъ основаніи, что Опортская юнта провозгласила Дона Мигеля Португальскимъ Королемъ. Эту рѣшимость приписываютъ отчаянному положенію, въ которое совершенное пораженіе Барока Бомфима поставило революціонеровъ.“

— Въ *Journal d s Débats* пишутъ, „Мы получили письма изъ Лиссабона отъ 6-го н. м. Последняя побѣда Маршала Салданьи ослабила партію Сентябрьцевъ, но не привела ее въ уныніе. Извѣщаютъ даже, что многіе важные люди, оставшіеся до сихъ поръ нейтральными, объявили себя въ пользу инсurreкціи; между прочими Р. Кастильо Бранко, членъ Кассационнаго Суда и одинъ изъ богатѣйшихъ помѣщиковъ въ Королевствѣ, предложилъ инсurreкціи свои услуги и свое достояніе. Генералъ Повеа, начальствовавшій короткое время арміею Дона Мигеля, безусловно подчинился Опортской юнтѣ.“

— Умиряющіе членкине Конгрессу згромадили си везорай вичеромъ, дла порозуміенія сія мнѣдью с-б възлѣдемъ выбору Презеса. Минист-р справъ вевнѣтрныхъ ошвидѣзл, ізъ вѣборъ тѣнъ јестъ сакіемъ обојетнъ дла габинѣту, бѣлѣбы нѣе падл на кіогею з члѣнокѣвъ строннїкѣвъ Прогрессїстѣвъ. Нїкѣ з обѣснѣнѣхъ нѣе поднїосл глѣсу за стрѣн Минїстрѣвъ, а самѣ то мїлѣченїе јестъ ошвїдѣстнѣмъ доводѣмъ јакъ малѣ лїчїтѣ мѣгя на вспарїе зѣ стрѣны Конгрессу.

— Зъ розказу рзду, Олозга одвїзїанъ zostal z Pampelony do granicy francuzkiej, gdzie ma byc wypuszczony na wolnośc.

— Dnia 10 stycznia wybuchnł hunt w Pampelonie, a natychmiast został uśmierzony. Rząd wysłał tam niezwłocznie posiłkowe wojsko.

— Wczoraj rząd otrzymał wiadomość, że Jenerałowie Karlistów Elío i Sarialegi, w towarzystwie wielu innych oficerów karlistowskich, przedarli się 13 stycznia do Nawarry przez Sagarramurdi.

— Rząd wydał nagł. rozkáz zmiеніенія Gubernatora i załogi twierdzy Santony, uważanej za Gibraltar północnej Hiszpanii. Załoga w Bilbao otrzymała posiłek, w Burgos utrzymać się będzie znaczny oddział wojska. Jenerał-Kapitan Galicyi zgromadził większość wojsk swego okręgu w St. Jago. W gazetach tutejszych zapewnijają, że kilkaset mieszkańców Nawarry, dawniejszych stronników Don Karlosa, zgromadziło się w klasztorze Irahiskim, niedaleko Estelli, i postanowiło znowu wziąć się do broni.

PORTUGALIA.

(Z gazet angielskich).

Parostatkіem *M drid* nadeszły do Londynu wiadomości z Lizbony dochodzące do dnia 11, a z Oporto do 13 stycznia. Saldanha opuścił Коимбрѣ, do której był wszedł 5 stycznia, i dążył ku Oporto. W tem ostatniem mieście i jego okolicach skupili się prawie wszystkie wojska obudwóchъ stron, i w ciągu dwóch następnych tygodni oczekiwano stańowczychъ wypadków. W wielu towarzystwachъ Lizbońskich dawano wiarę pogłoskom, o przymierzu zawartemъ między juntą w Oporto i Miguełistami. Saldanha Bandeira złożył z tego powodu główne dowództwo, a kilku innych naczelników udało się do Anglii. Dos-Antas, który opuścił Коимбрѣ na dwie doby przed wejściem tam Saldanhy, stanął w Oporto 3-go stycznia; reszta zaś jego armii, liczącej nie więcej jak 1 000 ludzi regularnego wojska, przybyła tamże d 7-go. W Oporto stoi teraz pod bronią 12 do 13,000 ludzi. Miguełiści zbliżali się tam w wielkiej liczbie, dla wzięcia udziału w obronie miasta przeciw wojskomъ Saldanhy. Miasto Viana oświadczyło się za stronę Królowej. W Lizbonie surowość policji z dnia na dzień się powiększa; około 700 osób siedzi już w więzieniach, a w tѣj liczbie wiele bogatych i znakomychъ kobiet.

— W jednym liście z Madrytu, pod d. 10 stycznia, czytamy: Dziennik *E-Espanol* zapewnia, lubo nie wiemy na jakiej zasadzie, że Junta w Oporto ogłosiła Don Miguela Królemъ Portugalskim. Krok ten przypisują smutnemu położeniu, w jakim postawiła rewolucjonistów stanowczą klęska zadana Bомфїму przez wojska Królowej.

— W *Journal des Déb ts* piszą: Otrzymałiśmy listy z Lizbony pod d. 8 stycznia. O tamnie zwycięstwo Marszałka Saldanhy osłabiło wprawdzie stronnictwo Septembrystów, którzy mimo to jednak nie upadli zupełnie na duchu. Donoszą nawet, że wiele znakomychъ osób, które dotąd zostawały neutralne, oświadczyło się za rękoszem; między innemi P. Castello Branco, członek sądu kassacyjnego i jeden z najbogatszych w całym królestwie obywateli, ofiarował powstańcom swoje usługi i majątek. Jenerał Poveas, który przez czas niejaki dowodził wojskiemъ Don Miguela, poddał się bezwarunkowo Juncie w Oporto.